

<sida1>

Välborne Herr Friherre, Professor
Riddare och Commendeur af
Kongl. Majts Vasa orden!

Då jag icke är säker, att Prof. P. Fr. Wahlberg är hemma vid denna tiden, vågar jag vända mig till Herr Professorn och Commendeuren med ödmjuk anhållan om Råd uti en för mig vigtig sak. Jag har i dessa dagar erhållit befallning från Stats Contoiret, att redovisa de 400de[?] Rdr Banco, hvilka jag emottagit såsom förskott till Rese kostnadernas bestridande, då jag förrlidit år var förordnad, att ledsaga Franska Expeditionen genom Lappland.

<sida2>

Denna redovisning är äfven färdig och afgår nu med Posten genom Landshöfdinge Embetet, men Jag vet icke om Vederbörande vilja godtgöra mig för resan till Piteå, dit jag kom att resa af okunnighet om Expeditionens reseplan. Då jag genom Consistorium 2^{ne} gånger och genom Landshöfdinge Embetet en gång emottager [emottagit?] befallning, att vara Expeditionens Ledsagare, utan att någonting nämnes i dessa skrivelser om orten hvarest jag borde möta densamma så kunde jag icke annat föreställa mig, än att den följde Svenska kusten, hvarföre jag ansåg mig skyldig att möta densamma uti någon av Norrbottens Städer. Först i Piteå blef jag genom tidningarne underrättad, att Expeditionen följde Norrska kusten. Dessa skäl har jag visserligen anfört uti Redovisningen, och det tyckes vara obilligt att jag skulle blifva lidande på denna resa, som skedde af ett förlåtligt misstag. Det visade sig äfven sedan, att derest jag icke

<sida3>

af egen omtanka skyndat, att gå Expeditione[n] till mötes, så hade jag platt ingenting kunnat uträtta till Expeditionens tjenst; emedan den offici[-]el[l]a underrättelsen eller befallningen, att jag bord[e] möta Expeditionen i Hammerfest i början af Sep[-]tember Månad, ankom till Karesuando den 24de Augusti, eller samma dag, som Expeditionen lemnade Hammerfest, för att begifva sig öfver fjellen. Jag har med resan till Piteå inberäknad redovisat 331,45 Rdr utlagda pengar, och för de återstående 68 Rdr har jag hemstäl[l]t till Stats Contoiret, om icke dessa må räknas mig til godo för de kläder jag i och för resan nödga[t]s förskaffa mig; men det kommer an på, om Stats Contoirets Ledamöter kunna inse, att jag i denna aflägsna ort, försedd med stor familj och knappa inkomster, icke har råd att hålla sådane kläder som fordrades på en sådan resa, der man stundom måste umgås med bildat folk. Detta och i synner[-]het, hvad som rör resan till Piteå, anhåller jag att Herr Professorn och Commendeuren täck[-]tes förklara för Någon af Stats Contoirets

<sida4>

L. L. Læstadius till Berzelius 1839-10-12

Ledamöter, ty annars fruktar jag, att jag icke en gång får igen egna utlagda penningar. Herr Gaimard och Marmier näm[n]de, att de ärna i vinter resa genom Alla Lappmarker, och besöka marknaderne, för att te[c]kna Lapps ansigten m. m. Jag sökte väl att underrätta dem om tiden, när de bäst kunde besöka hvarje ort, för att vinna detta sitt ändamål; men det skulle likväl kun[-]na hända, att de på ett eller annat Ställe komma i förlägenhet om Skjuts, häldst i de Norra Lappmarkerne icke finnes någon skju[ts] ordning. Det skulle icke vara otjenligt för befrämjandet af deras fortkomst, om Landshöfdin[-]garne i Wester och Norrbottens Lähn, blefve anmodade, att ålägga sina Länsmän i Lappmarkerne, att gå Dessa Herrar till Handa med Skjuts skaffande, resan må ske med Rehnar, eller hästar.

Med djupaste vördnad och Högaktning har äran framhärda, Herr Friherrens Professorens, Riddarens och Commendeurens

Karesuando i Torneå Lappmark
den 12te October. 1839

ödmjukaste tjenare
L. L. Læstadius